

[A. C. Normann.]

sig med tanken om en omlægning af funktionerne med mulighed for flere ikke-ingeniører til at søge stillingerne, men med en mindre stab af ingeniører eller civilingeniører til brug for justitsministeriet eller domstolene i særlig krævende sager. Men det er naturligt, at man afventer resultatet af arbejdet i det udvalg, der overvejer en rationalisering af motorsagkyndig-institutionen, og da der af hensyn hertil er føjet en revisionsbestemmelse ind i forslaget, må vi slå os til tåls med, at den endelige ordning først kan træffes næste år. Derfor finder jeg heller ikke anledning til flere bemærkninger vedrørende dette punkt, som i øvrigt har voldt så betydelige vanskeligheder.

Jeg kan på det radikale venstres vegne anbefale folketetinget at vedtage forslaget.

Lynnerup Nielsen: Også jeg kan på mit parti vegne give tilslutning til de to ændringsforslag, som er stillet af ministeren og tiltrådt af hele udvalget. Jeg kan tilføje, at det må hilses med tilfredshed, at der nu er truffet en ordning for de motorsagkyndige om deres løn- og arbejdsvilkår, som ikke har været helt i orden gennem meget lang tid. Det kan hilses med tilfredshed, at man gennem forhandling er nået til et resultat, som kan godtages fra begge hold.

Mit parti kan naturligvis også tiltræde lovforslaget som helhed, og vi er tilfredse med, at der nu også efter lovforslaget gives adgang til at begrænse hastigheden på de steder, hvor det er særlig påkrævet. Nu har loven jo virket et stykke tid, omend det kun har været en kortere tid, så der må være fremkommet et vist erfaringsmateriale, der kan give et fingerpeg om, hvor de farlige steder er, så en begrænsning af hastigheden bør finde sted. Det er naturligvis også udmærket, at de lokale myndigheder og vejmyndighederne kan være justitsministeren behjælpelige med at finde frem til de rette steder.

Jeg vil til slut udtale ønsket om, at den ændring af vor færdselslovgivning, som nu finder sted, må medvirke til, at antallet af ulykkestilfælde kan begrænses.

Tholstrup: Desværre er jeg ikke enig med udvalget med hensyn til ændringen i færdselslovens § 57, men jeg er enig med udvalget

vedrørende de motorsagkyndiges forhold. Jeg finder ingen anledning til at komme nærmere ind på dette, da det er tilstrækkeligt belyst af de foregående talere.

Vi fik en god færdselslov, men nu begynder man at nedbryde den færdselskultur, som er den vigtigste forudsætning for at få færdselsulykkernes antal nedbragt. Det vil ske, hvis man finder en passende færdselsrytme, men det er noget, som de motor-kørende selv må finde. Det er meget vanskeligt at klare ved opsætning af skilte. Der vil altid være anledning til kritik af færdslen, fordi den ikke altid går så godt som ønskeligt, men ofte har denne kritik fejl adresse. Det er næsten altid farten, der får skylden, idet man overser den virkelige årsag.

I De Forenede Stater har man netop foretaget nogle undersøgelser, som viser, at hastigheden i sig selv ikke er årsagen til de mange og alvorlige ulykker. Herhjemme er man efterhånden blevet klar over, at et stigende spiritusforbrug desværre også finder sted blandt motorkørere, og at ulykker i forbindelse med spiritusforbrug endog stiger voldsomt. Men på dette punkt har man ikke indtryk af, at myndighederne tager særlig håndfast på ulykkesvolderne. Man tillader en spirituspromille, som i andre lande medfører hårde straffe.

Jeg havde i onsdags her fra talerstolen stillet et spørgsmål til den højtærede justitsminister om, hvorledes man kunne blive frikendt, når man havde 1,9 promille i blodet. Jeg blev tilrettevist med, at det var en trykfejl, det var kun 1,1 promille. Men justitsministeren kunne have oplyst mig om, at der var et andet tilfælde af frikendelse på 1,9, hvis man nøjes med én decimal. Promillen var 1,86, det er så nær op ad 1,9, men alligevel ikke tilstrækkeligt til at falde ind under den udtalelse, som jeg vil tillade mig at gengive fra sp. 3253 i Folketings-tidende af justitsministerens svar til mig:

„Jeg må derfor medgive det ærede medlem, at det ville virke overraskende, i alt fald for alle, der har kendskab til retspraksis i disse sager, om en motorfører var blevet frifundet ved landsretten, når det var konstateret, at han under kørslen havde haft en alkoholpromille i blodet på 1,9. Efter de oplysninger, der foreligger for mig, er det da heller ikke sket.“
Det er altså sket med en alkoholpromille